

ชื่อเรื่อง	ผลของการรมไอร่หะเหยเอทานอลต่อการเปลี่นแปลงคุณภาพของล่องก่องผลเดี๋ยวในระหว่่างการเก็บรักษา
ผู้แต่ง	อัญชลี ศิริโชติ ศุภชัย ภิษฐ์เพ็ญ บุปผา จ่องปัญญาเลิศ และ ชัยรัตน์ พิ่งเพียร
ที่มา	วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร 45 (3/1 พิเศษ): 213-216. 2557.
คำสำคัญ	ล่องก่อง; การรมไอร่หะเหยเอทานอล; การเก็บรักษา

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของการรมไอร่หะเหยเอทานอลก่อนการเก็บรักษาต่อการเปลี่นแปลงคุณภาพล่องก่องผลเดี๋ยว โดยรมไอร่หะเหยเอทานอลที่เตรียมจากสารละลายเอทานอลที่ความเข้มข้น 0, 20, 30 และ 40% ด้วยอัตราการใช้ของไอร่หะเหย เท่ากับ 183.72 ± 8.85 มล./นาที่ ให้แก่ผลล่องก่องในแต่ละชุดการทดลองเป็นเวลา 20 นาที่ จากนั้นบรรจุผลล่องก่องแต่ละชุดการทดลอง จำนวน 6 ผล (130 ± 2 ก.) และสารดูดซับเอทิลีน 1 ซ่อง (3 ก./ซ่อง) ในถาดพลาสติกชนิดพอลิโพรพิลีนขนาด $135 \times 187 \times 36$ มม. ปิดผนึกถาดด้วยฟิล์ม Nylon/Linear low density polyethylene (ความหนา 77 ไมครอน) ที่เจาะรูขนาด \varnothing 2.5 ซม. จำนวน 2 รู และใช้ฟิล์มพลาสติกสูตร M4 ปิดทับรูที่เจาะ ทุกชุดการทดลองเก็บรักษาที่ $15 \pm 1^\circ\text{C}$ แต่ละกรรมวิธีทำการทดลอง 2 ซ้ำๆ ละ 3 ถาด ($n = 6$ ถาด) พบว่า การรมไอร่หะเหยเอทานอลให้แก่ผลล่องก่องทุกชุดการทดลองไม่มีผลต่อการลดการเน่าเสียเมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุมตลอดระยะเวลา 12 วันของการเก็บรักษา แต่การรมไอร่หะเหยเอทานอลให้แก่ผลล่องก่องสามารถชะลอการเปลี่นแปลงค่า L^* ของผิวเปลือกในระหว่่างเก็บรักษาได้ ในขณะที่ปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายในน้ำได้ (TSS) และปริมาณกรดทั้งหมดที่ไทเทรตได้ (TA) ของเนื้อผลล่องก่องทุกชุดการทดลองมีค่าลดลงในระหว่่างเก็บรักษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลล่องก่องที่รมไอร่หะเหยเอทานอลที่ความเข้มข้น 40% เมื่อเก็บรักษาเป็นเวลา 12 วัน มีปริมาณ TSS และ TA ต่ำกว่าชุดควบคุม นอกจากนี้ยังพบว่า ผลล่องก่องที่รมไอร่หะเหยเอทานอลทุกชุดการทดลองเมื่อเก็บรักษาเป็นเวลา 12 วัน มีค่าการรั่วไหลของสารมีประจุในส่วนเปลือกสูงกว่าชุดควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)